

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJETIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRĀKSTS JĒKABPILS TERITORIALAS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECIBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 8 (2703)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 2. jūnijā

Maksā
2 kap.

PSKP CK un PSRS Ministru Padomes VĒSTULE

visiem strādniekiem un strādniecēm,
kolhozniekiem un kolhozniecēm,
padomju saimniecību strādniekiem un
strādniecēm, padomju inteligencei,
visai padomju tautai

Dārgie biedri!
Partijas Centrālā Komiteja un Padomju valdība nolēmušas griezties pie padomju tautas ar šo vēstuli un aplūkot tajā dažus nopietnus jautājumus par mūsu lauksaimniecības ražošanas attīstību un par to, kā apmierināt ledzīvotāju augošās vajadzības pēc pārtikas produktiem, sevišķi pēc gaļas un sviesta. Partija un valdība atzīst par nepieciešamu atklāti runāt par tām grūtībām, kas rodas pilsetu ledzīvotāju nodrošināšanā ar gaļas produktiem, un izklāstīt pasākumus šo grūtību pārvarēšanai tuvākajā aikā.

Padomju cilvēki zina, ar kādu neatlaicību mūsu partija cīnās par lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanu.

Ja atskatāmies atpakaļ un vērīgi pārlaižam skatienu ceļam, ko mūsu lauksaimniecība nogājusi pēc PSKP CK 1953. gada septembra Plēnuma, pilnīgi pamatojoti varam teikt, ka lauku darbaaudis daudz darījuši lauksaimniecības ražošanas kāpināšanai. Lauksaimniecības bruto produkcija no 1953. līdz 1961. gadam palielinājusies 1,6 reizes. Labības ražošana šai laikā pieauga no 5 miljardiem 36 miljoniem pudu līdz 8 miljardiem 422 miljoniem pudu, un tā ir liela uzvara. Tagad mūsu zemes vajadzības pēc pārtikas graudiem tiek pilnīgi apmierinātas. Gaļas ražošana (kautsvarā) tai pašā laika posmā pieauga no 5 miljoniem 800 tūkstošiem tonnu līdz 8 miljoniem 800 tūkstošiem tonnu, piena — no 36 miljoniem 500 tūkstošiem tonnu līdz 62 miljoniem 500 tūkstošiem tonnu, olu — no 16 miljardiem līdz 29 miljardiem gabalu; cukura ražošana no cukurbrietēm palielinājusies no 3 miljoniem 434 tūkstošiem tonnu līdz 6 miljoniem 85 tūkstošiem tonnu utt.

Pienācīgi novērtējot kolhozu un padomju saimniecību darbaaužu pūles, mēs tomēr nekādi nevarām būt apmierināti ar rezultātiem, kas sasniegti lauksaimniecībā ražošanā. Tās limenis pagaidām vēl nav pietiekami augsts, lai apmierinātu ledzīvotāju pieaugušo pieprasījumu pēc dažiem pārtikas produktiem un vispirms lopkopības produktiem.

Ar ko tas izskaidrojams? Katram objektīvam cilvēkam viegli saprast, ka grūtības, par kurām ir runa, ir mūsu straujās augšanas grūtības.

Padomju ekonomika spēji attīstās. Mūsu zemē, sevišķi pilsētās, ie-

dzīvotāju skaits aug loti ātri. No 1953. līdz 1961. gadam tas palielinājies par 29 miljoniem, tai skaitā pilsētās — par 28 miljoniem cilvēku. Ar katru gadu palielinās darbaaužu naudas ienākumi. 1961. gadā tie salīdzinājumā ar 1953. gadu palielinājusies par 42 miljardiem rubļu jeb par 87 procentiem.

Sociālisma apstākļi dod katrai padomju ģimenei drošu ticību rītdienai. Mums vairs sen nav bezdarba problēmas, valsts nodrošina cilvēkus vecuma un darba spēju zaudēšanas gadījumā. Tā uzņemas milzīgus izdevumus dzīvokļu celtnei, bezmaksas medicīniskajā apkalošanā, bezmaksas izglītīšanā skolās un augstākajās mācību iestādēs.

Kapitālisma apstākļos katra darbaaužu ģimenei ir spiesta lielāko daļu no saviem ienākumiem izdot dzīvokļu ires maksai, medicīniskajai apkalošanai un maksai par bērnu izglītību, kaut ko iekrāt nebalta dienai, turpretī mūsu padomju ģimenei lielāko daļu savu ienākumu izmanto, lai labāk ēstu un ġērbtos. Tas, dabiski, izraisa lielu pieprasījumu pēc tādiem pārtikas produktiem kā gaļa, desas, sviests. Paraugieties, biedri, cik daudz vairāk mūsu zemē pēdējos gados sākts pirkst augstvērtīgu pārtikas produktu! Piemēram, 1953. gadā ar valsts tirdzniecības starpniecību pārdoši 1 miljons 757 tūkstoši tonnu galas un gaļas produktu, bet 1961. gadā — 4 miljoni 33 tūkstoši tonnu, piena un piena produktu attiecīgi — 1 miljons 980 tūkstoši tonnu un 9 miljoni 393 tūkstoši tonnu, sviesta — 330 tūkstoši tonnu un 632 tūkstoši tonnu, cukura — 2 miljoni 410 tūkstoši tonnu un 4 miljoni 550 tūkstoši tonnu, olu — 2 miljardi 45 miljoni un 5 miljardi 860 miljoni gabalu.

Nav šaubu, ka turpmāk padomju cilvēku vajadzības, arī vajadzības pēc pārtikas produktiem, augs vēl straujāk. Nemītīga tautas labklājības celšanās ir sociālistiskās sabiedrības likums, Komunistiskās partijas un Padomju valdības galvenās gādības objekts.

Nesen notikušais PSKP CK maršta Plēnuma vispusīgi apsvēra mūsu iespējas un nosprauda konkrētus praktiskus pasākumus, lai nodrošinātu augstu pārtikas produktu ražošanas limeni mūsu zemē.

Kas šai ziņā jādara? Vispirms maksimāli jāpalīdina palīdzība kolhoziem un padomju saimniecībām specīgas materiāli tehniskās bāzes attīstīšanā, energiski jāuzlabo ze-

mes un tehnikas izmantošana, jāceļ darba organizācijas limenis un jāpānāk, lai visi kolhozi un visas padomju saimniecības izmantotu lauksaimniecības ražošanas pārrindnieku pieredzi un lauksaimniecības zinātnes sasniegumus.

Turklāt vēl vairāk jāpastiprina visu kolhoznieku, padomju saimniecību strādnieku un speciālistu materiālā ieinteresētība sabiedriskās saimniecības attīstīšanā un lauksaimniecības produktu ražošanas maksimālā palielināšanā ar vismažāko darba un līdzekļu patērienu.

Jāsaka, dārgie biedri, ka pēdējā laikā partijas Centrālā Komiteja un Padomju valdība ne vienu reizi vien apspriedušas jautājumu par materiāli tehniskās palīdzības palīdināšanu kolhoziem un padomju saimniecībām, lai radītu labākus apstākļus ražošanas organizēšanai, tai skaitā arī lopkopībai.

Lidz ar zināmiem budžeta asīgnējumiem kolhozi saņem lietus pāpildu līdzekļus sakarā ar mašīnu un citu ražošanā vajadzīgo preču cenu pazemināšanu.

(Turpinājums 2. lpp.)

Laiks sākt sējumu kopšanu!

Strādā tehnika

Kaprīzā pavasara dēļ arī Dignājas kolhozā vairāki darbi sanākuši reizē. Lūk, jāsteidz apsēt cukurķuru un graudaugus, sadēstīt kartupeļus, bet līdztekus sējumos jālaiž riteņtraktori ar kultivatoriem. Pabeiguši pupu ecēšanu un rindstarpu irdināšanu visā 7 ha platībā, mehanizatori J. Pastars un J. Ušackis raujas pa cukurbiešu laukiem. Pirmoreiz rindstarpu rušināšana veikta apmēram 18,5 hektāru platībā. No pirmās un trešās brigādes var kar sējumu kopēji devās uz otro

brigādi. Sajās dienās zaļas rindas sāks pudurot un ravēt.

Komjaunietis mehanizators G. Klišāns ar tikla ecēšām savukārt brauc pa iesētās lauku karalienes tirumiem. Viņa rēķinā jau apmēram 25 ha noecētu sējumu pirmājā, otrajā un sestajā brigādē.

— Par spīti grūtībām ari šogad jānovāc labas rāzas! — nolēmuši dignājies.

Mūsu korespondentu punkts (Dignājas ciemā

Pirmajā brigādē darbs sokas

Nu jau vairākas dienas Ābeju ciema kolhozā «Nākotne» cukurbiešu irdināšanā centīgi strādā traktorists J. Ugainis. Biedres Zobenās vadītājā pirmajā brigādē viņš jau veicis pirmo starprindu rušināšanu vairāk nekā 4,2 hektāru platībā. Šī brigāde gandrīz pabeigusi visu kultūru sēju un tagad uzmanību sāk pievērst tieši sējumu kopšanai. Katrs laukkopis un arī lopkopis saņemis zināmu platību cukurbiešu,

kuras jāizravē, jāvirsmēlo un jānovāc. Pirmreizējā ravēšana veikta gandrīz viena hektāra platībā.

Drīz cukurbiešu sējumos izbrauks arī mehanizatori bb. Vuškinieks un Kūka, kuri kopā ar b. Ugaini ir visu rušināmkultūru lielākie kopēji.

No apsētajiem 10 ha lauku pupu noecēti vairāki hektāri.

Darbā turpinās. Mūsu korespondentu punkts (Ābeju ciemā

12 hektāri jau skaitās!

Vietalvas ciema Odzienas kolhoza b. Nadlonoka vadītājā brigādē agrino sējumu laukos jau zib sieviešu raibie lākatini. Tās — ravētājas. Cukurbieties pacēlušas savas sulīgās galviņas, bet līdztekus tām arī pa spurainai nezālei. Tātad pie darba! Lūk, A. Ziemane, A. Kupča, G. Vidiņa un vēl citas ik dienās strādā savos norādītajos lauci-

nos. Pirmie 3 hektāri izpuduroti un arī izravēti.

Sējumu pudurošana pirmajā brigādē uzticēta mehanizatoram J. Jankavam, kas ar traktoram DT-20 pierīkoto speciālu kultivatoru veic hektāru pēc hektāra. Divpadsmit jau skaitās!

Mūsu korespondentu punkts (Vietalvas ciemā

Puduro un ravē

Seces padomju saimniecības cukurbiešu audzētāji enerģiski stājušies pie sējumu kopšanas. Otrs nodaļas pirmajā brigādē traktorists Jānis Zesers izpudurojis 10 ha sējumu. Mechanizators Pēteris Kažmers pirmās nodaļas trešajā brigādē cukurbiešu laukos kvarātus iz-

veidojis 2 hektāru platībā.

Otrs nodaļas pirmajā brigādē grupa strādnieku ravē un retina cukurbieties. Sējumi apkopti 9 ha platībā.

Mūsu korespondentu punkts (Seces padomju saimniecībā

Laukā stājas kopēji

Sēlijas lauksaimniecības arteja Jaudis līdztekus pēdējiem sējas darbiem sākuši kopt jau sādigušās cukurbieties. Pirmajā brigādē, kur lauki sausāki un agrāk apsēti, pārādījušās skaistas zaļas lapiņas. Kavēties nedrīkst!

Un šajās dienās laukkopis Alberts Staks ar zirgvilkmes kultiva-

toru izbrauca pirmās brigādes tirumos, lai sāktu cukurbiešu sējumu starprindu irdināšanu. Noecēti arī agrīno pupu lauki Daugavas krasta tuvumā.

Tuvākās dienās sējumus kopt sāks arī otrs brigādes jaudis.

A. SKUJA

Sekmīgi veic sējumu kopšanu Pļaviņu paraugsaimniecības 4. brigādes strādnieki. Attēla: Valda Jansone, Alma Lapiņa un Skaidrite Saldāne retina cukurbieties.

V. BALDIŅA foto

PSKP CK UN PSRS MINISTRU PADOMES VĒSTULE

**visiem strādniekiem un strādniecēm,
kolhozniekiem un kolhozniecēm, padomju saimniecību strādniekiem
un strādniecēm, padomju inteliģencei, visai padomju tautai**

(Turpinājums no 1. lpp.)

Aizritējušajā gadā tika pazemēta lauksaimniecības mašīnu, rezerves daļu un degvielas cenas un noteikti atvieglojumi ienākuma nodokļa ziņā. Vienā gadā tas dod kolhoziem 900 miljonu rubļu lielu ietaupījumu. 1962. gada februāri PSRS Ministru Padome pieņēma lēmumu par būvmateriālu, metāla un metālizstrādājumu cenu pazemēšanu kolhoziem. Vienā gadā tas dod kolhoziem 250 miljonu rubļu lielu ietaupījumu. Turklat padomju saimniecībām šogad vīrs noteiktā plāna atvēlēti asignejumi kapitālcēlneicībai lopkopībā 210 miljonu rubļu apmērā.

Tādējādi sakārā ar minēto materiālu cenu pazemēšanu un papildu asignejumiem lopkopības vadībām lauksaimniecība saņem papildus 1 miljardu 360 miljonu rubļu jaunāju naudu jeb 13 miljardu 600 miljonu rubļu vecajā naudā. Tas ir ļoti liels ieguldījums lauksaimniecības attīstīšanā.

Svarīga nozīme lauksaimniecības attīstīšanā ir arī pareizām un ekonomiski pamatojamām lauksaimniecības produkcijas iepirkuma cenām. Tām pilnīgi jāsedz ražošanas izmaksas un reize ar to jānodrošina nepieciešamie uzkrājumi paplašinātai atrašošanai.

Pēdējā laikā partija un valdība realizējus arī vairākus svarīgus pasākumus lauksaimniecības produktu sagādes cenu nokārtošanai. Lauksaimniecības produktu sagādes cenas tika paaugstinātas. Tā rezultātā kolhozu un padomju saimniecību ekonomika nostiprinājusies, kolhozu un kolhoznieku materiāla ieinteresētā manāmi pieaugusi. Šiem nolūkiem valsts izlietotusi daudzus miljardus rubļu. Taču, kā rāda saimniecības attīstības pieredze, ar šiem ieguldījumiem vēl nepietiek, lai pārvārētu nopietno atpalicību lopkopībā, visdarbietilpīgākajā lauksaimniecības nozarē.

Katrs pieaudzis cilvēks zina, ka, pirms galda parādās gaļa, piens un sviesta, jāpatēri daudz darba, it īpaši mūsu bargā klimata apstākļos; mūsu zemes rajonu lieļakajā daļā rudens un ziemas periods ilgst septiņus astoņus mēnešus, un šis apstāklis apgrūtina lopu turēšanu un lopbarības ražošanu. Milzīgi līdzekļi un daudz darba jāpatēri lopu mītņu būvē, fermu mehanizēšanai un elektrificēšanai.

Pastāvot pašreizējam lopkopības mehanizācijas un darba ražīguma līmenim kolhozos un padomju saimniecībās, izdevumi, kas saistīti ar gaļas un piena ražošanu, ir ļoti lieli, tie stipri pārsniedz tās cenas, par kurām valsts iepērk šos produktus.

Tāpēc mums vēl ir daudz kolhozu, kur lopkopība nes nevis pelnu, bet gan zaudējumus un dažkārt pat aprij tos uzkrājumus, ko kolhozs saņem no citām savas saimniecības nozarēm. Nevar nepadomāt par šādiem skaitīem. Viena centnera liellopu (dzīvsvarā) pašizmaksā 1960. gadā bija 91,6 rubļi, 1961. gadā — 88 rubļi, bet iepirkuma cena — 59,1 rublis; viena centnera cūkgalas pašizmaksā 1960. gadā bija 122,6 rubļi, pagājušajā gadā — 118 rubļi, bet iepirkuma cena — 82,3 rubli; putnu pašizmaksā 1960. gadā bija 140,5 rubļi, 1961. gadā — 133,5 rubļi, bet iepirkuma cena — 82,2 rubļi.

Kaut gan, kā redzat, gaļas un piena pašizmaksā mazliet pazemējusies, taču iepirkuma cenas nesedz faktiskos izdevumus, kas saistīti ar gaļas ražošanu. Iznāk, ka kolhozs uz katru ražoto galas un piena kilogramu cieš zaudējumus. Skaidrs, ka šādos apstākļos kolhozs

nav materiāli ieinteresēti palielināšo produktu ražošanu. Kur tad ir izeja? Jāpaaugstina gaļas un piena iepirkuma cenas, lai šo produktu ražošana būtu kolhoziem ekonomiski izdevīga, lai tā dotu kolhoziem nepieciešamos uzkrājumus, materiāli ieinteresētu tos strauji kāpināt lopkopības produktu ražošanu. Taču te vajadzīgi milzīgi līdzekļi. Rodas jautājums, kur tos nemē?

Varbūt vajadzētu samazināt tās ienākumu summas, ko kolhozos saņala pēc padarītā darba. Nē, šis pasākums pazeminātu kolhoznieku materiālo ieinteresētību un ledragātu kolhozu ražošanas ekonomiskos pamatus. Tātad tas nevis atnestu labumu, bet gan kaitētu. Tas nevis stimulētu, bet gan, gluži otrādi, kavētu lopkopības attīstību.

Varbūt gaļas un piena ražošanas drīzākas kāpināšanas interesēs vajadzētu pārsviest uz šo sfēru līdzekļus, kas būtu jēmti no aizsardzības spēju nostiprināšanai un rūpniecības attīstīšanai paredzētājām summām? Profams, visiem padomju cilvēkiem ir skaidrs, ka nedrīkst nostāties uz šā ceļa.

Mēs nedzīvojam bezgaisa telpā. Kamēr pastāv imperiālisms, saglabājas arī jaunu karu briesmas. Nav noslēpums, ka starptautiskā reakcija ar ASV priekšgalā pašlaik pastiprināti žvadzina ieročus, drudzaini bruņojas un perīna plānus par pēkšņu uzbrukumu PSR Savienībai un citām sociālistiskajām zemēm ar rakētēm un kodolieročiem; tās politiķi un generāļi atklāti par to runā. Vēl vairāk, to atklāti pateica Amerikas Savienoto Valstu prezidents Dž. Kenedija kungs. Viņš sacīja: «Zināmos apstākļos mēs, iespējams, parādīsim iniciātīvu kodolkonflikta ar Padomju Savienību.»

Tādējādi pašreizējā starptautiskā situācijā kategoriski prasa, lai Padomju Savienība un visas pārējās pasaules sociālistiskās sistēmas zemes vienmēr būtu gatavas dot iznīcinētu pretsparu jebkuram agresoram. Bet, kā zināms, aizsardzības spēju nostiprināšanā nevar iztikt bez lieliem izdevumiem, bez lielām summām. Taču citas izejas, diemžēl, nav. Imperiālisti pieraduši respektēt tikai spēku, un, ja viņi līdz šim nav sākuši karu, tad tikai tāpēc, ka pazīst mūsu ekonomisko un militāro varenību, zina, ka Padomju zemes rīcībā tagad ir viss, kas nepieciešams, lai apslāpētu jebkuru agresoru kareivīgo kvēli.

Varbūt varētu daļu līdzekļu pārsviest uz lauksaimniecību, samazinot ieguldījumus metalurgiskajā un ķīmiskajā rūpniecībā, mašīnbūvē un citās rūpniecības nozarēs? Arī šo ceļu nevar iet. Tas grautu visas tautas saimniecības, tai skaitā arī lauksaimniecības, ekonomisko bāzi.

Valsts asigne milzīgu līdzekļu dzīvokļu celtniecībai, medicīnas iestāžu un skolu tīkla paplašināšanai. Pēdējos četros gados vien 50 miljonu padomju pilsoņu, tas ir, gandrīz ceturtdaļa mūsu zemes iedzīvotājū, pārcelusies uz jauniem dzīvokļiem. Varbūt varētu iegūt kādu tiesu līdzekļu, samazinot dzīvokļu celtniecību? Padomju cilvēki saprot, ka nevar iet arī šo ceļu.

Tātad nepieciešamība paaugstināt iepirkuma cenas tieši lopkopības produktu ražošanas straujas kāpināšanas interesēs ir skaidri redzama. No tā izriet nepieciešamība paaugstināt arī gaļas, gaļas produktu un sviesta mazumtirdzniecības cenas.

Kādai daļai iedzīvotājū var rasties jautājums, vai tad nebūtu iespējams paaugstināt gaļas iepirkuma cenas, saglabājot pašreizējās

gaļas un gaļas produktu mazumtirdzniecības cenas? Ja pat pieļau sim, ka valsts atrastu papildu līdzekļus šiem mērķiem, paaugstinot, piemēram, degviņa, tabakas un citu izstrādājumu cenas, tad arī šai gaļījumā nebūtu iespējams reizē paaugstināt iepirkuma cenas un atstat agrākajā līmenī mazumtirdzniecības cenas. Apstākļos, kad gaļas nepietiek, tas radītu augsti spekulāciju, un būtu vēl grūtāk panākt pilsetu netraucētu apgādi ar lopkopības produktiem.

Pašlaik, kad gaļas nepietiek, iedziņotāji ir spiesti pārmaksāt ievērojamas summas personām, kas, izmantodamās grūtības gaļas ražošanā, ar to spekulē un grābīt lielu naudu. Kad mēs paaugstināsim iepirkuma cenas, radīsies labākas iespējas darba ražīguma celšanai kolhozos. Uz šā pamata palielināsies lopkopības produktu ražošana un turpmāk iedzīvotājū vajadzības pēc gaļas tiks pilnīgi apmierinātas ar tirdzniecības tīkla starpniecību par leīfākām cenām. Tāpēc gaļas cenu paaugstināšana, par ko mēs esam izšķirušies kā par pagaidu pasākumu, atmaksāsies, savā ziņā būs izdevīga iedzīvotājū.

To visu ievērojot, PSKP CK un PSRS Ministru Padome nolēmušas paaugstināt liellopu, cūku, aitu, kazu un putnu gaļas iepirkuma cenas caurmērā par 35 procentiem. Reizē nolemts paaugstināt gaļas un gaļas produktu mazumtirdzniecības cenas caurmērā par 30 procentiem, kā arī sviesta cenas caurmērā par 25 procentiem.

Partijas Centrālā Komiteja un Padomju valdība apzinās, ka cenu paaugstināšana pati par sevi ir nevēlamas pasākums. Partija saprot, ka gaļas, gaļas produktu un sviesta cenu paaugstināšana izraisīs zināmu izdevumu palielināšanos, tā nedaudz samazinās iedzīvotājū iespējas pirk šos produktus, atsaucas uz gīmenes budžetu.

Izšķirdamās par gaļas, gaļas produktu un sviesta iepirkuma un mazumtirdzniecības cenu paaugstināšana, tā tāda palidzība lauksaimniecībai kā lopkopības produktu iepirkuma cenu un attiecīgi mazumtirdzniecības cenu paaugstināšana ir ekonomiski un politiski nepieciešams pasākums, un darīs visu iespējamo, lai mūsu zemē drīzāk būtu papilnam lauksaimniecības produktu.

Nedrīkst iedomāties, ka ceļā uz komunismu nav jāpārvār grūtības. Jaunās dzīves celtīnīcība nav slīdēšana pa parketu, kurā nav nezariņa, ne skrambiņas.

Dījo komunisma celtīnīcības plānu realizēšana izraisa arī dažas grūtības. Taču tagadējās grūtības ir daudz vieglāk pārvārēt nekā tās, kas mums bijušas agrāk.

Protams, būtu ļoti labi, ja zemākas mazumtirdzniecības cenas mūsu zemē izrietētu no augstāka darba ražīguma lauksaimniecībā. Taču ir zināms, ka darba ražīguma līmenis PSRS lauksaimniecībā, diemžēl, pagādām ir zemāks nekā dažās kapitālistiskajās zemēs ar atīstītu lauksaimniecību.

Sajos apstākļos zemākas gaļas, gaļas produktu un sviesta mazumtirdzniecības cenas tikai dezorganizē ražošanu. Patiēsām, vai tad tas ir normāli, ka valsts pārdod lopkopības produktus ar prāvīem zaudējumiem? Tā, pagājušajā gadā valsts izmaksas iepirkšanā, pārstrādāšanā un tirdzniecībā uz centru liellopu gaļas (kautsvarā) bija 138,6 rubļi, bet mazumtirdzniecības cena par centru liellopu gaļas caurmērā par visām šķirnēm bija 110,8 rubļi. Visas valsts izmaksas uz centru cūkgalas (kautsvarā) bija 167,2 rubļi, bet mazumtirdzniecības cena centnerā caurmērā par visām šķirnēm — 155,6 rubļi. Arī sviesta valstij izmaksā dārgāk par sviesta mazumtirdzniecības cenām.

Aprēķinot to visam tirdzniecības apjomam, nav grūti pārliecītās, ka valsts no tirdzniecības ar lopkopības produktiem cieš zaudējumus daudz simtu miljonu rubļu apmērā. Tāpēc jāizdara nepieciešamie labojumi gaļas iepirkuma un mazumtirdzniecības cenas un tādējādi jārada labvēlīgāki apstākļi lopkopības produktu ražošanas palielināšanai.

Dārgie biedri!

Partijas Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome izsaka stingru pārliecību, ka strādnieki un strādnieces, kolhoznieki un kolhoznieces, padomju inteliģence, visi padomju cilvēki pareizi sapratīs, ka tāda palidzība lauksaimniecībai kā lopkopības produktu iepirkuma cenu un attiecīgi mazumtirdzniecības cenu paaugstināšana ir ekonomiski un politiski nepieciešams pasākums, un darīs visu iespējamo, lai mūsu zemē drīzāk būtu papilnam lauksaimniecības produktu.

Dārgie biedri! Gaļas un gaļas produktu, kā arī sviesta cenu zināma paaugstināšana ir pagaidā pasākums. Partija ir pārliecīnāta ka padomju tauta sekīgī veiks pasākumus, ko PSKP CK marta Plēnuma paredzējis lauksaimniecībā. Celsies mehanizācijas līmenis, augs darba ražīgums, pazemēšanās rāzotās produkcijas pašizmaksā, un tas dos iespēju drīzā nākotnē pazemīnat lauksaimniecības produktu cenas.

PSKP Centrālā Komiteja un Padomju valdība ir pārliecīnātas, ka padomju cilvēki pareizi sapratis, ka tādā izvirzītā ārkārtīgi atbilstīgi uzdevumi lauksaimniecības cīņā tālākā attīstīšanā. Pašlaik, pēc PSKP CK marta Plēnuma, kolhozi un padomju saimniecības veic efektīvus pasākumus, lai krasī kāpīnātu lopkopības produktu ražošanu. Šai nolūkā šogad tiek ievērojami paplašināti cukurūzas, cukurbiešu, zirņu un pupu ražas izaudzēšanu. Tād kolhoziem un padomju saimniecībām būs papilnam lopbarības, tie strauji kāpīnātu lopkopības produktu ražošanu.

Dārgie biedri! Gaļas un gaļas produktu, kā arī sviesta cenu zināma paaugstināšana ir pagaidā pasākums. Partija ir pārliecīnāta ka padomju tauta sekīgī veiks pasākumus, ko PSKP CK marta Plēnuma paredzējis lauksaimniecībā. Celsies mehanizācijas līmenis, augs darba ražīgums, pazemēšanās rāzotās produkcijas pašizmaksā, un tas dos iespēju drīzā nākotnē pazemīnat lauksaimniecības produktu cenas.

PSKP Centrālā Komiteja un Padomju valdība ir pārliecīnātas, ka padomju cilvēki pareizi sapratis, ka tādā izvirzītā ārkārtīgi atbilstīgi uzdevumi.

Par cukura, viskozes štāpeļa audumu un no šiem

audumiem ražoto

izstrādājumu valsts

mazumtirdzniecības cenu pazemēšanu

PSR Savienības Ministru Padome nolēmusi:

Ar 1962. gada 1. jūniju pazemēt valsts mazumtirdzniecības cenas šādām tautas patēriņa precēm:

cukuram — caurmērā par 5 procentiem,

viskozes štāpeļa audumiem — caurmērā par 20 procentiem.

esam sasnieguši lielus augstumus. Taču būtu kļūda, guvušiem nopietrus sasniegumus tautas saimniecībā, lauties bezrūpībai, pāšapmierinātai un iedomībai.

Partija un valdība vēl un vērē padomju cilvēku uzmanību uz to, ka lauksaimniecības kāpīnāšana ir visas partijas, visas tautas vītāls uzdevums.

Mūsu zemē jau tagad ir daudz tādu padomju saimniecību un kolhozu, kuros gaļas un piena pašizmaksā ir krietiņi zemāki par iepirkuma cīņā. Un nav šaubu, ka vistuvākajā laikā visi kolhozi un padomju saimniecības spers lielu soli uz priekšu gaļas un piena ražošanā, palielinās darba ražīgumu, kārītās cīņās izmaksas

PSRS Ministru Padomē

Lai celtu kolhozu un padomju saimniecību materiālo ieinteresētību krasī palielināt lopu un putnu audzēšanu un nodošanu valstij, PSR Savienības Ministru Padome nolēmusi:

Ar 1962. gada 1. jūniju paaugstināt iepirkuma cenas lopiem un putniem, ko kolhozi pārdod valstij, caurmērā visā zemē par 35 procentiem un apstiprināt iepirkuma cenas:

Liellopiem un cūkām šādos apmēros savienotās republikās:

(Rubļos par dzīvsvara centneru)

	Vidējā barojumā liellopiem	Cūkas bekona un speķa	galas
KPFSR	90	125	105
Ukrainas PSR	88	120	100
Baltkrievijas PSR	97	135	115
Uzbekijas PSR	89	135	115
Kazahijas PSR	85	125	105
Gruzijas PSR	97	135	115
Azerbaidžānas PSR	97	135	115
Lietuvas PSR	97	135	115
Moldāvijas PSR	88	120	100
Latvijas PSR	92	130	110
Kirgizijas PSR	89	135	115
Tadžikijas PSR	89	135	115
Turkmēnijas PSR	89	135	115
Armēnijas PSR	97	135	115
Igaunijas PSR	92	130	110

Vistām un cāliem — 1 rublis 40 kapeikas, zosim — 1 rublis, pīlēm — 1 rublis 10 kapeikas un tītarīem — 1 rublis 60 kapeikas par kilogramu dzīvsvarā;

zīdiem sīvēniem dzīvsvarā līdz 6 kilogramiem — 1 rublis 50 kapeikas, I kategorijas trūšiem — 90 kapeikas un II kategorijas trūšiem — 78 kapeikas par vienu kilogramu dzīvsvarā.

Par I kategorijas tejiem maksājama tāda pati cena kā par vidēja barojuma lopiem, par II kategorijas tejiem — tāda pati cena kā par lopiem zem vidēja barojuma. Par briežiem un jakiem maksājamas iepirkuma cenas, kas noteiktas attiecīga barojuma liellopiem. Par sīvēniem, kas sver no 6 līdz 20 kilogramiem, un standartam neatbilstošām cūkām maksājama par 20 procentiem zemāka cena nekā par gaļas cūkām. Par standartam neatbilstošiem (vājiem) liellopiem maksājama par 20 procentiem zemāka cena nekā par lopiem zem vidēja barojuma.

Saglabāt piemaksu Romanovas atītu cenām, kas paredzēta PSRS Ministru Padomes 1955. gada 9. aprīļa lēnumā Nr. 664 un 1959. gada 10. septembra lēnumā Nr. 1053. Par citu šķirņu aitām, kas sver 16 un vairāk kilogramu, ar garu un pusgaru vilnu, kura atbilst dažādu kažokādu standartam, ar 1962. ga-

da 1. jūniju noteikt 15 procentu piemaksu virs iepirkuma un nodošanas cenām.

Ar 1962. gada 1. jūniju paaugstināt iepirkuma cenas lopiem un putniem, ko kolhozi pārdod valstij, caurmērā visā zemē par 35 procentiem un apstiprināt iepirkuma cenas:

Noteikt nodošanas cenas liellopiem, cūkām, trūšiem un putniem, ko valstij nodod padomju saimniecības un citi valsts laiksaimniecības uzņēmumi un organizācijas, par 10 procentiem zemākas nekā ar šo lēmumu apstiprinātās iepirkuma cenas.

Uzlikt par pienākumu savienoto republiku Ministru Padomēm, pamatojoties uz iepirkuma un nodošanas cenām, kas apstiprinātas ar šo lēmumu, izstrādāt un nedēļas laikā iesniegt PSRS Ministru Padomei apstiprināšanai lopu un putnu iepirkuma (nodošanas) cenas katrai sagādes joslai un sezonai un liellopiem ari atkarībā no barojuma.

Noteikt, ka par lopiem, putniem, sviestu un saldo krējumu, ko valstij pārdod kolhoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecības, maksājamas cenas, kādas ar šo lēmumu noteiktas attiecīgajai kolhozu produkcijai.

Lai samazinātu zaudējumus, kas valstij rodas, pārdodot iedzīvotājiem gaļu, gaļas produktus un sviestu, kā arī noteiku pareizāku samēru starp lopkopības produkcijas iepirkuma un mazumtirdzniecības cenām, ar 1962. gada 1. jūniju paaugstināt gaļas un gaļas produktu mazumtirdzniecības cenas caurmērā par 30 procentiem, tai skaitā liellopu gaļas — caurmērā par 31 procentu, jēra gaļas — par 34 procentiem, cūkgajas — par 19 procentiem un desu — par 31 procentu, kā arī sviesta cenas caurmērā par 25 procentiem.

* * *

PSRS Ministru Padome uzskata, ka lopkopības produktu iepirkuma un nodošanas cenu paaugstināšana ir liela finansiāla palīdzība kolhoziem un padomju saimniecībām. Savienoto un autonomo republiku Ministru Padomēm, novadu izpildkomitejām, apgalbu izpildkomitejām, teritoriālajām kolhozu un padomju saimniecību (padomju saimniecību un kolhozu) ražošanas pārvaldēm, kolhoziem un padomju saimniecībām, izmantojot šo palīdzību, jau šogad jāpānāk gaļas un citu lopkopības produktu ražošanas kraša palielināšanās, darba ražīguma celšanās un produkcijas pašizmaksas pazemināšanās, lai lopkopības produktu ražošana katrā kolhozā un padomju saimniecībā būtu rentabla.

Pie invalīdu nama Daugavas labajā krastā samērā īsa laikā pacelusies divstāvu dzīvojamā ēka. Rājona remontu un būvju iecirkņa brigāde b. Bērziņa vadībā rekonstruējusi šo māju un pārēz veic iekšējo apdarī. Drīzumā jauno ēku, kurā būs apmēram seši dzīvokļi un citas telpas invalīdu nama apkalpojošā personāla darbam, nodos lictošanā.

Uz skatuves jauni tautas talanti

Pēc kalendāra bija sācies pavaaris, tomēr sniegputēji nerimās. Brīvdami pa dzīlo sniegū uz kārtējo mēģinājumu, jaunieši jokoja:

— Ziedi vien ir — tagad sarma, kad sniegāsim pirmizrādi, ziedēs ievas.

Maija vidū, kad ziedos plauka ievas, afišas vēstīja: Lones ciema dramatiskā kopa uzvedis A. Vilka joku spēli trijos cēlienos «Apslēptie dargumi». Pēc divu gadu pārtraukuma ciema jaunieši atkal sagatavojuši lielu uzvedumu. Grims un tēri padarījuši jauniešus svešākus, tomēr skatītāji pazīstētās tēlotās. Tie ir viens no labākajiem Lones padomju saimniecības traktoriem Jānis Dinaburskis, šoferis Jānis Kneviņš, būvbrigādes loceklis Eduards Bambulis, jaunais strādnieks Stānislaus Masēvičs. Izlūtināto Venerandu tēlo pastniece un ciema padomes deputāte Velta Lisecka, jaunā padomju saimniecības kontrolieres Liga Smite tēlo vārda māsu. Maijas lomā bija Emīlija Kozule. Jautrus brīžus skatītājiem sagādāja Aina Bandere. Ikdienā šo pasāko sievieti var redzēt saimniecības tīrumos, bet skatuves tērpā viņa kļuvusi par korupento Venerandas māti — baptisti, divkosi un pašlabuma meklētāju.

Uzveduma režisore ir ciema padomes sekretāre Irma Vivicka. Izrāde — viņas pirmā debija pašdarbības režisūrā. Triju mēnešu laikā pašdarbnieki bija nopietni pastrādājuši. Pārliecinoši savā lomās bija Eduards Bambulis, Aina Bandere, Līga Smite un citi tēlotāji.

Gribas atzīmēt pašdarbnieku lielo pašdisciplīnu uzveduma sagatavošanas laikā. Eduards Bambulis, Emīlija Kozule un citi tēlotāji uz mēģinājumiem mēroja 5—7 km garu ceļu. Bieži vien tieši no darba uz izrādi ieradās Stānislaus Masēvičs. Dieni pie traktora svīrām un automašīnas stūres pavadijuši, nevienu mēģinājumu neizlaida Jānis Dinaburskis un Jānis Kneviņš.

Un, ja izrāde bija dažas mazāk izdevušās ainas, mazāk pārliecinošas scēnas, skatītāji nenosodīja savus darba biedrus. Kopējais iepaids par komēdiju vienprātīgs — uzvedums izdevies.

Vairāk par visu gribas uzslavēt lionešu entuziasmu, dramatiskā kollektīva locekļu draudzību un saliedētību. Viņiem jau padomā jauna liela luga. Arī uz skatuves talanti izaug neatlaidīgā darbā.

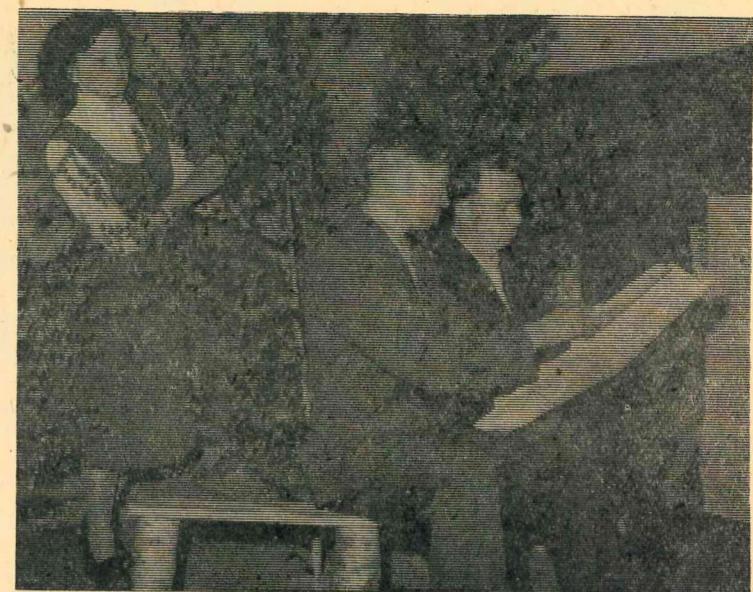
D. ZELTINĀS

Būs jauni dzīvokļi

Pie invalīdu nama Daugavas labajā krastā samērā īsa laikā pacelusies divstāvu dzīvojamā ēka. Rājona remontu un būvju iecirkņa brigāde b. Bērziņa vadībā rekonstruējusi šo māju un pārēz veic iekšējo apdarī. Drīzumā jauno ēku, kurā būs apmēram seši dzīvokļi un citas telpas invalīdu nama apkalpojošā personāla darbam, nodos lictošanā.

P. ZAIKO,

Krustpils invalīdu nama direktors

Attēlā: aina no otrā cēliena. Sēž (no labās) Jānis Dinaburskis (Gusts) un Stānislaus Masēvičs (Paulis). Aiz bērzu meiām Emīlija Kozule (Maija).

POSĪSIMIES DZIESMU UN DEJU SVĒTKIEM

Jēkabpils pilsētas Oškalna kultūras nama zālē šoreiz bija pilna dziesmu draugiem. Sešpadsmit rajona kori pagājušajā svētdienā intensīvi strādāja, lai saliedētu skaito un bagāto repertuāru, kas izraudzīts šā gada dziesmu un deju svētku koncertam.

«... Kalnā kāpu lūkoties pašā rīta agrumā...» — kāds spriegums un skanīgums šajā Zariņa dziesmā un cik labi tā jau izskan apvienotā kora izpildījumā! Jā, jau lielu daļu repertuāra koris droši noguldījis sava dziesmu pūra dibenā. Bet ir joprojām arī tādi «rieksti», kas ne vienreiz vien pārbauðuši dziedātāju pacietību. Prāsigais virsdīrgents Jānis Valdēns atkal un atkal liek atkārtot vienu vai otru frāzi. Toties, kad dziedātāji tikuši dziesmai cauri, viss grūtums aizmirsts. Tikai tagad kopkorī viņi išti nojauš, kāda kora dziesmu pērle tomēr ir Čaikovska «Lakstīgala», kas par lielisku dziesmu ir arī A. Kalniņa «Druva meta zelta vilni», baltkrievu tautas dziesma «Mikita» un citas. Bija vērts pacīnīties — labājās, skaistais taču netop tik viegli.

Dziesmu un deju svētkiem uzcītīgi gatavojas arī deju kolektīvi un pūtēju orķestri. Svētku koncertā piedalīsies vairāk nekā 20 deju kolektīvi. Arī pūtēju orķestru skaits palielinājies.

Dziesmu un deju svētki šogad atkal notiks 17. jūnijā Liepavotā pie Staburaga. Bet jau rīt, 3. jūnijā, kori, deju kolektīvi un pūtēju orķestri pulcējas uz skati. Spēcīgākie kolektīvi sacentīsies savā starpā. Dziesmu un deju svētku komisija uzaicinājusi arī daudz viesus — Republikas tautas mākslinieci Žermēnu Heinī-Vāgnieri, vīru kori «Tēvzeme», māksliniečiskās pašdarbibas kolektīvus no Igaunijas un Lietuvas un citus.

Gribas pasvītrot, ka šiem svētkiem, kas atkal pulcinās tūkstošiem klausītāju un skatītāju, pamata ir tautas mākslas kopēju lielais darbs, to laužu darbs, kas neļauj ierūsēt un apsīkt tautas daiļradei, kas mil to no visas sirds un nezēlo daudzās stundas un dienas, kurās prasa dziesmu un deju mākslu. Dzīļi atzinību pelnījuši tie kultūras darbinieki, aktīvisti, kas ar savu organizatorisko prasmi tautas mākslu cel augstā līmeni, padara to masveidīgu.

Pilskalnes ciema kultūras dzīve gadu no gada nikuļoja. Bijusais tautas namā vadītājs Adolfs Mīsūns parasti sūdzējās par pašdarbnieku trūkumu, un tā arī nevienu rājona mērogā māksliniečiskās pašdarbibas pasākumā šī ciema Jaudis nepiedalījās. Bet pietika atbrakut un sākt strādāt šā ciema tautas namā Ernai Veinbergai, lai viss atdzīvotos. Pilskalneši šogad uz svētkiem brauc ar bagātu pūru —

Lai tautas māksla uzplauktu jo krāšnāk, vajadzīgs vēl kas cits — materiāls un reizē arī morāls atbalsts. Sajā ziņā kultūras darbinieki daudz pateicībās parādāt ir tādiem kolhozu priekšsēdētājēm kā b. Bārzdiņam (kolhozs «Daugava»), b. Dubultam (kolhozs «Draudzība»), b. Bogdanovam (kolhozs «Laucese»), b. Seinovam (kolhozs «Vārpa»), Neretas un Seces padomju saimniecību direktoriem bb. Krastiņam un Abramam un vēl citiem, kas nekad neliedz transportu māksliniečiskās pašdarbibas kolektīviem, piedalās paši, materiāli atbalsta korus un deju kolektīvus, apmaksādami no saimniecību līdzekļiem vadītājiem algas utt. Ja šo priekšsēdētāju un direktoru paraugam sekos arī citi vadītāji, tad tā būs laba garantija dziesmu un deju svētku organizētai norisei.

Lai tālu skan Staburagā dziesmas un muzika, lai diimd dejas solis! Posīsimies visi uz šiem svētkiem!

Z. KOCENA,
kultūras nodalas vadītāja

Kontrasti...

Laikam neko citu nav tik izdevīgi salīdzināt kā kai-

niņus. Runa ir par kolhoza «Nākotne» brigādēm. Pir-

mājā brigādē ne slikti veicas sējējiem. Kukurūza ap-

sesta 20, pupas — 10 hektāru platībā. Visā drīzumā

būs apsēta visa brigādes arāzemes platība. Sevišķu

pašaizlīedzību parādījuši traktorists Eivalds Kūka un

Jānis Ugainis, kuri kopā ar brigādes laukkopījiem bb.

Podānu un Rautiņu agronomiskajiem noteikumiem at-

bilstošu un ātrāku sējas uzdevumu izpildi uzskata par goda lietū.

Zenta Zobena vada čaklo kolektīvu — pirmās bri-

gādes Jaudis. Viņa pratusi pareizi izvietot cilvēkus un

Skrāpja

Kooperators Golods ķezā

Krustpils patēriņš biedrība slikti organizē petrolejas pārdošanu un speciālu telpu iekārtošanu dažos lauku veikalos. Variešu ciema padomes sesija vēl 1960. gadā lūdza biedrības valdei paatrināt šī jautājuma atrisināšanu. 1961. gada jūnijā ciema izpildu komitejas sēde no jauna griezās ar biedrīku atgādinājumu pie gausajiem kooperatoriem. Sā gada 24. maijā izpildu komitejas sēde pats valdes priekšsēdētājs b. Golods svinīgi apsolīja kolhoznieku prasības apmierināt. Tomēr vēl šodien Variešu ciema Krustpils patēriņš biedrības 10. veikalā petrolejas nav.

(No Variešu ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētājas M. Liepiņas vēstules)

KOLHOZNIEKS, PATERĒTAJU BIEDRĪBAS PAJU BIEDRS: — Priekšsēdētāj, veikalā nav petrolejas...

KRUSTPILS PATERĒTAJU BIEDRĪBAS VALDES PRIEKŠSĒDĒTĀJS V. GOLODS: Pagaidi, nepacietīgais! Divi tādi pat steidzīgi pircēji neļauj man pabeigt atbildi uz aizpērnā gada sūdzību...

Kā mūsdieni malēnieši muzikas skolu remontēja

Tanis tālajās dienās, kad dzīvoja īstie malēnieši, stabulētāji un koklētāji savus instrumentus apguva bez skolas, notīm, diriģentiem, muzikas pedagoģiem. Malēniešiem pat prātā neienāca, ar cik smalkām lietām viņu pēctečiem vajadzēs nodarboties.

Malēnieši — zobgalu izdoma, sena joku teiksmā — jūs iebildisiet. Maldāties! Viņu pēcteči sastopami arī mūsu dienās. Iepazīsimies. Cilvēkus, tanī skaitā arī malēniešus, raksturo darbi. Sāksim ar tiem.

... Līvānu muzikas skolas vadība noslēdza līgumu par telpu remontu ar remontu un celtniecības ieširkņa vietējiem meistariem. Muzikas skola — smalka iestāde. Meistari ilgi prātoja, ar ko sākt.

— Tas, brāl, vijoļmeistara, ne namdara darbs. Saproti, akustika vajadzīga...

— Jā, jā, es redzēju Dzintaru koncertzāli... Kas par jumtu!...

— Vai zini — tā ir ideja — vajadzētu sākt ar jumtu...

Ilgi pūlējās jumiķi. Tādu smalku darbu viņi veica pirmo reizi.

— Paklau, bet kā tās skaņas ārā izkļūs?

— Vajadzētu mazas spraudziņas atstāt...

— Bet ja nu uznāk lietus?

— Kāds tu jocīgs! Vai tad liecas laikā muzikanti nespēlē...

Otas tvēra krāsotāji. Viņi gatavojuši izskaitināt grīdas, logurāmju.

— Ko jūs darāt! Šitādu smērējumu uz koka! Rezonanse pagalam

kā liiks... Te neviens vijole labi neskaņēs. Būtu lakojuši vai pulējuši, tad cita lieta...

— Vai velns, gandrīz brāķi iztaisījām — otas pa roku galam aizmeta krāsotāji — labi vēl, ka mūsu viđu atrodas muzikāli viri.

No visas sirds pūlējās galdniki. Arī viņi gribēja parādīt, ka tiem ir nags.

— Palūkojet, lai durvis nečikst. Muzikas templi jābūt klusumam. Skanēt drīkst tikai instrumenti...

Tās bija istas brīnumdurvis. Gandrīz ar elpas pūtienu varēja atvērt pat aizslēgtas.

Remontētāji bija visai apmierināti ar veiksmi. Tikai vienā jautājumā skaidrības nebija: kur likt ie-taupītos materiālus? Atjaunīgākais no vieniem izrādījās strādnieks Ovčinnikovs.

— Ko jūs skumstat! Vienam tāču būs jāpārbaudā, vai tā muzikas māja skan. Lai skanētu, jādzied, bet dziedāt var... Jūs mani saprotat, kad var dziedāt? Bet maksas aprēķinā šī pati galvenā pārbaude nav parādēta un līdzekļi arī ne. Vai tālakās skaidrs? So grūto pie-nākumu uzkrāju sev labprātīgi.

Ovčinnikovs solijumu turēja. Viņš dziedāja gan mājā, gan pie tās. Varenī skanēja!

Visi remontētāji bija apmierināti. Viņi nevar beigt nobrīnīties, kā-pēc tādu meistarību neviens neap-brīno un neslavē.

Mūsdieni malēniešu brīnumdarbus vārdos apjūsmojis Piparu Zanis

— Vai zini — tā ir ideja — vajadzētu sākt ar jumtu...

— Bet ja nu uznāk lietus?

— Kāds tu jocīgs! Vai tad liecas laikā muzikanti nespēlē...

Otas tvēra krāsotāji. Viņi gatavojuši izskaitināt grīdas, logurāmju.

— Ko jūs darāt! Šitādu smērējumu uz koka! Rezonanse pagalam

„Taisnā revizora“ Kenja tiesa

Vārnavas ciema kolhoza «1. Maijs» revizijas komisijas loceklis Voldemārs Kenģis savā ģimenes saimniecībā tur divas slaucamas govīs, vienu teli un baru vistu. Ne-sen viņš par pienākumu paviršu pildīšanu atbrivots no Viesturu lo-pu novietnes sarga pienākumiem. Sieva Matilde darba spējīga, bet kolhoza ražošanā nepiedalās.

Fakts

Pamanījis sīku faktu, Kenģis raksta bargu aktu:

Sakņu dārzs par spridi platāks-

Kaitnieks sodāms.

Darbā nosebojis stundu —

Tiesai dodams.

Nolaidsīgs un paviršs bijis —

Rājams, peļams...

* * *

Cita acis skabargu redz sīku,

Savās — nepamana baļķi liku

«Taisnais revizors un sogis» Kenģis.

Pa «Skrāpja» pēdām

„Pupu pāža“ negoda brauciens

Seces padomju saimniecības

partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors

Sees padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors

Sees padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors

Sees padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors

Sees padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors

Sees padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors

Sees padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors

Sees padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sapulce

apspriedusi un nosodījusi trakto-

rista Vasilija Jurjeva paviršību

darbā, par kuru viņu kritīzeja sā

gada 26. maijā «Skrāpis». Viņam

aizrādīts par ierašanos darbā iere-

bušā stāvokli.

E. ABRAMS,

Seces padomju saimniecības

direktors